

La culpa del deute valencià: l'infrafinançació (I)

Per J. Masia

Me trobe en un *déjà vu* permanent. Fa molts anys, decades en algun cas, que explique conceptes que molts no volen entendre o ignoren. Com no hi ha articles economics en el valencianisme, continue la meua travessia pel desert. Parlar sobre la taronja, les falles, la senyera i la llengua es important, si, pero els refregits no. Si innovem i tractem temes *politics* encara estaria millor, açò si, si volem aportar una cosmovisió valencianista i obrir-nos a les demandes de la societat, perque per a quedar-se com estem... No val copiar o reduir el discurs a una ideologia –la de sempre, de dretes, conservadora i neoliberal– si volem arribar a tots. **La transversalitat no es parla, es practica.**

La comissió d'investigació de les Corts Valencianes que tracta d'analitzar els comptes de la nostra nació conclou que la major part del deute s'explica per tres fenòmens relacionats en l'infrafinançació (*Levante*, 28-3-2022):

1. El traspàs de competències de l'Estat Espanyol a l'autonomia sense cobrir el gast que generaria (2001-2009).
2. Un model de finançament autòmic (2009) insuficient.
3. El pagament de crèdits i interessos per a front i mantindre l'estat de benestar.

finançació per habitant ajustat 2001-2020	13.300
des del model de 2009	13.300
no s'actualisà a la població creixent	3.300
prestams i interessos	6.643

Per açò, el 73,6 % del deute es explicat pels factors senyalats, segons afirmà Francisco Pérez de l'IVIE (Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques) que ademés afegí que la raió "No es pot gastar més, sino a pesar de gastar menys." (*ElDiario*, 28-3-2022). Els últims 40 anys han creat un gran forat, en una finançació justa els números rojos serien 13.700 milions i no 52.301 (deute en el III Trimestre de 2021).

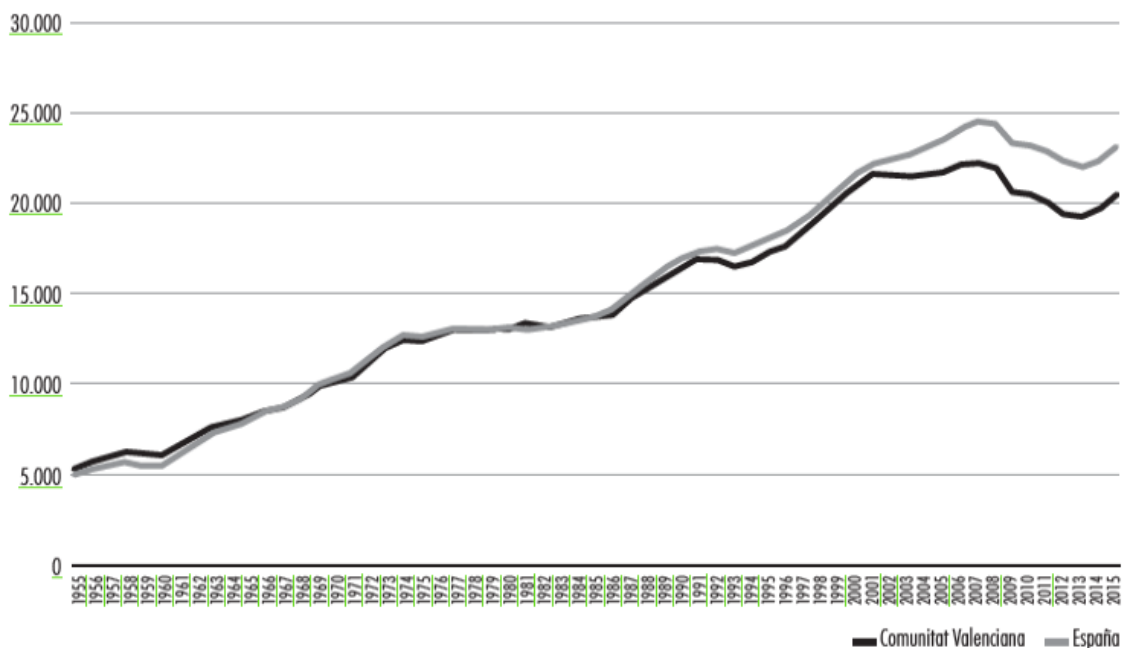
Tenim el major deute per capita d'Espanya (48,6% del PIB, front al 27,1% de mitjana de totes les CCAA; *ElEconomista*, 31-3-2022).

El Sindic de Greuges, Vicent Cucarella, afirma que el deute injust son 41.926 milions (77,9%) generats per l'infrafinançacio (*Valenciaplaza*, 12-4-2022).

El deute augmentà 3.013 milions en un any, en el IV trimestre de 2021, alcançava la sifra de 53.820, nomes nos guanya en volum, en termens absoluts, Catalunya (82.369 milions), per contra, Madrit (34.409 milions) està prou millor per l'efecte capitalitat i el *dumping fiscal* que realisa.

L'història del maltractament no es nova... i s'explica perquè casi un terç de la nostra població son adoctrinats valencianets que nos sacrifiquen a tots, sense problemes, pel bé de l'Espanya "una, grande y libre". Plou sobre banyat, a finals dels anys 70, la diferència entre la mija espanyola i la de la nostra nació era significativa. D'aquelles pols estos fangs. En el llibre de l'economista valencià José Goerlich, *El empobrecimiento valenciano: la renta y su distribución; pobreza y exclusión social en la Comunitat Valenciana* (2017: 24) podem observar la deriva.

Gráfico 2.3. PIB per cápita. Comunitat Valenciana y España, 1995-2015.
Euros constantes de 2010

Fuente: INE (CRE, CNE y CNTR, varios años), Fundación BBVA (Renta Nacional de España y su Distribución Provincial, varios años) e Ivie.

Estem per baix de la mija de la riquesa espanyola, a pesar d'aço, la nostra nació, dona mes de lo que rep i açò es un esperpent sense cap

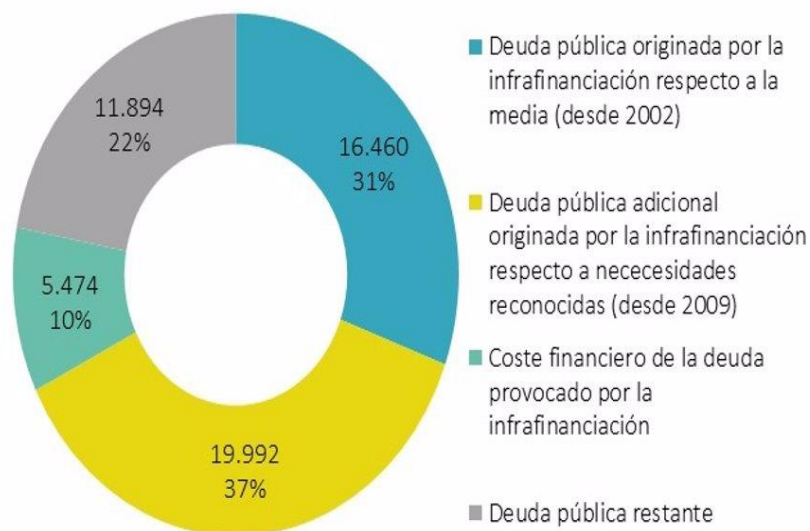
justificacio economica. La metafora es molt senzilleta, fins a un menut de 3 anys ho entendria, ya ho expliqui fa temps (*El presupost de 2016 i 13 Rue del Percebe*), ningú donaria els seus diners a la comunitat de veïns per a que el president els repartira de forma arbitraria. Inclús fora de la nostra terra reconeix el deficit, l'expresident José L. Rodríguez Zapatero, el ministre popular Cristobal Montoro o l'expert Ángel de la Fuente que no s'explica el maltractament. Tot lo mon està d'acort, pero ningú fa res per arreglar-lo, **el motiu es qué es inútil votar a inútils.**

La culpa del deute valencià: l'infrafinançacio (i II)

Per J. Masia

La Sindicatura de Contes actualisà les sifres i reconegue que "Un montante de 41.926 millones de euros --el 78 por ciento del total-- de la deuda acumulada de la Comunitat Valenciana son achacables a la infrafinanciación que padece esta autonomía." (*Europapress*, 12-4-2022):

Estimación de los orígenes de la deuda pública acumulada en 2021 (53.820 millones de euros)

Crec que he treballat massa per al dimoni... He explicat aço, des de fa 8 anys, en diversos articles que poden buscar en la uep de ACNV: *¿Estem eixint de la crisis?*, *La finançacio dels valencians*, *La finançacio impossible*, *¡Es la finançacio, estupid!*, *El rescat electoral: les finances de 2015*, etc.

Els aproximadament 1.300 milions necessaris, tots els anys, per a mantindre el nivell de vida dels valencians i valencianes no arriben. Per a

poder fer-ho el govern valencià demana prestams i fan la bola del deute cada vegada mes grossa, es una fugida cap avant (enguany 300 millons dedicats als acreedors, fonamentalment l'Estat Espanyol, que nos presta a través del fondo de liquidea autonómica, FLA). Com que la politica fiscal es la mare de totes les batalles, ningu fa res.

Per a continuar mantenint els mateixos servicis, almenys en la mija de gast espanyol, el conseller de Facenda, Vicent Soler, declarava que "hasta que dispongamos de un nuevo sistema de financiación, el Consell estará legitimado para invertir los recursos que sean necesarios en garantizar unos servicios básicos de calidad, un Estado del Bienestar sólido y un gasto social por habitante similar al de la media española, con el consiguiente incremento de deuda que ello acarrea". Pese a ello ha reconocido que "el incremento de deuda no es deseable", pero es la única alternativa del Botànic "para no discriminar a 5 millones de valencianos". (*Eleconomista*, 31-3-2022). Una atra alternativa era plantar-se i nugar-se en cadenes als lleons del Congrés de Diputats, els diners i els collons per a les ocasions. No es que ploga sobre banyat es que res de lo que fan (PP I PSOE) ha conseguit arreglar l'injusticia i es que els partits centralistes no nos servixen per a res de res. Els valencianets s'ho han de fer vore.

Es una rao geopolitica la que manté a la nostra nacio despersonalizada i al nacionalisme valencià baix terra, els responsables son: els regionalistes, els pancatalanistes, els espanyolistes i el pancaespanyolisme, son les forces opressores i els culpables de que no alcem un gat pel rabo; en el País Vasc i Catalunya ya tenen prou. En el valencianisme, els pocs que van unflant pit de nacionalistes no destaquen per un compromis o un treball mijanament decent per la causa i la majoria dels sumissos regionalistes estan tant calentets baix les ales de la gavina o l'aguileta de San Joan que ni estan si se'ls espera per a contribuir a l'empoderament de les valencianes i els valencians.

Un dia haurem de parar i exigir, si no volem ser tractats com una colonia, pero vista l'identitat sumissa, tan espanyola i dual dels valencians, i en manco consciencia nacional que ¡Andalucia! pareix dificil (es senten exclusivament autoctons, exclusivament valencians, el 7,9 % front al 8,1 % d'andalusos, el 18,8% de gallecs, el 34 % dels vascos o el 42,5% de catalans; *Levante*, 13-4-2022). Per lo tant, la solucio passa per una reivindicacio que honradament nomes pot vindre del nacionalisme valencià.

Si desigem un estat de benestar s'ha de pagar i per lo tant, resulta incoherent reclamar manco impostos. La politica fiscal ha de ser progressiva,

que pague qui mes tinga, repassen la Constitucio Espanyola (CE), en especial els neolliberals i els molts espanyols que tant la diuen defendre i la violen constantment. L'article 31.1 de la CE diu: "Todos contribuirán al sostenimiento de los gastos públicos de acuerdo con su capacidad económica mediante un sistema tributario justo inspirado en los principios de igualdad y progresividad que, en ningún caso, tendrá alcance confiscatorio."

Cuadrar el cercle no es possible. En el telediari de la nit d'Antena3 (28-3-2022) li preguntaven a un ciutadà que pensava de la mida del govern de subvencionar la gasolina en 20 centims (15 el govern i 5 les petroleres) i contestà: que li pareixia be manco gast i manco impostos –no li ensenyaren mai qué era la contradicció lògica–. Eixa reducció de gast es causa directa del pagament d'imposts. **Si no volen pagar els impostos tindran mes gasts, i llavors qui puga pagar-los be i qui no que es muiga** (ho afirme literalment; en 2009, l'Universitat d'Harvard calculà que per no tindre segur de salut 45.000 persones morien en EEUU, *BBCmundo*, 18-9-2009). Com creuen que afecta que "La sanidad valenciana se sitúa a la cola en personal y camas hospitalarias por habitante" (*Levante*, 17-4-2022). Si seguixen votant al PP i el PSOE, ja se n'enrecordaran d'ells quan esperen una prova vital o una operació, ara que a lo millor tampoc veuen la relació ni en la lucideja terminal, i es que la lucideja i el neolliberalisme son incompatibles.

Saber-ho tampoc implicaria cap revolució o alçament perquè la lobotomia ideològica te efectes profunds, extensos i longitudinals. La burra colectiva neolliberal, perquè no cap un altre nom, sobre els impostos es de jujat de guardia, mes encara quan els rics, els mes interessats son una minoria. Baixar-los no pot ser mai una política general perquè es lesiva a l'interés general i fer-ho conjunturalment, encara que fora recomanable en situacions excepcionals, s'ha d'anar espai i explicar-ho ben be per a preescolars perquè si no dona ales al neolliberalisme que vol exterminar-los. **Despuix que no demanen policies, bombers, educació i sanitat pública, tampoc vacunes, carreteres o ajudes, res, perquè molts els acusarém d'hipocrites.**

Si volen un estat de benestar s'han de pagar impostos, no li peguen mes voltes. Si per lo contrari, lo que volen es el salvatge oest, el salve's qui puga i que cadascu s'apanye, que ho diguen.

La "derechita" covart oculta que vol una societat desvertebrada, despersonalisada, pero espanyolissima, i precarisada. Es comprovable quan s'oponen contra mides com la pujada del SMI o els ERTOS, ya saben que:

pels seus fets els coneixereu. Pero quan arriba al govern, no els tremola la ma, practiquen els divendres de dolors –els retalls de l'anterior govern del PP per a eixir de la penultima crisis–.

La "izquierdita" covart es lo contrari, parla molt i no fa tot lo que pot, els ciutadans li poden *perdonar* la crisis, pero mai que no ajuden als mes necessitats i llavors perdran el govern. Estem en esta coordenada.

Pero realment, la culpa del deute no es l'infrafinançacio sino els valencians que la consentixen.